

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam, Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quæstio 82. An excommunicatis detur adversus excommunicantem ob excommunicationem injustam actio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](#)

QUÆSTIO OCTUAGESIMA SECUNDA.

An excommunicatis detur adversus excommunicantem ob excommunicationem injustum actio?

SUMMARIUM.

1. Excommunicans injuste se potius quam alium illaqueat.
2. Excommunicans injuste, tenetur actione injuriarum.
3. Excommunicans injuste, tenetur ad dam-
- na & interesse.
4. Excommunicantem injuste error non excusat.
5. Excommunicatus injuste agere potest in iuriarum, etiam si non appellaverit.

Affinis est hæc quæstio duabus aliis antecedentibus, scilicet quæstiōnē 22. & 73. In qua prænotandum, conservatorem injuste quempiam excommunicantem, se potius quam eum quem intendit ligare atque de honestate cap. si habebet cum 4. cap. seqq. 24. quæst. 3. tunc enim contingit, quod Dominus Hieronymus, scribi cap. si quis non recto 24. quæst. 3. ut is qui non recto judicio foras mittitur intus sit, & ille foris, qui ineus videtur retineti, ac ut dum indifcret excommunicationis censura decernitur, excommunicans sacrilegium incurrit, cap. non in perpetuum 24. quæst. 3. ac ab ingressu Ecclesiæ à qua alium arcere volebat, ipse met arceatur, Innoc. cap. sacro num. 2. de sent. excom.

Prima itaque actio qua injuste excommunicans tenetur, est injuriarum, glo. cap. non in perpetuum 24. quæst. 3. & alii quos citavi, lib. 4. quæst. 101. de juri d. ord. in except. Navar. cap. cum contingat rem 2. num. 23. de rescriptis. Innoc. d. cap. sacro num. 6. & 7. Ratio est, quia qui aliquem excommunicat injuste, vocat eum implicite in honestum & personam turpem, Soc. conf. 45. Anton. cap. constitutus de purg. Canon. Lancelot. de avert. par. 2. cap. 12. ampl. 15. num. 49. & 48. signanter autem, si alii conligi, ex jure ordinis non servato late ostendit Ioannes Gauffredus cap. sacro num. 33. de sent. excom. cuius proinde præsumptionem judex debet à se averttere, p. si non conciliū C. de injuriis.

Secunda ad damni totius præstationem, quod injuste excommunicatus percessus, cap. sacro de sent. excom. ubi Innoc. Nam uti Pontifex rescripsit, d. cap. sacro cum adversus excommunicationem de injusta excommunicatione constititerit, excom-

excommunicator condemnatur ab interesse excommunicato, alias nihilominus si culpa qualitas postulaverit, superioris arbitrio puniendus, cum non sit levis cuique tanquam penam infligere insolitus text. d. cap. sacro.

Quod adeo verum est, ut talen excommunicatorem qui tam graviter sine colore errare, probabilis error excusare non possit, arg. Lata culpa ff. de verb. sig. cap. ignora de reg. juris in 6. Navar. d. cap. cum contingat. Rem. 2. num. 44.

Dixi sine colore, error enim qui in prudentissimum cadere potest, posset eum excusare, glo. d. cap. sacro verb. probabilis error de sent. excomm. Sed quid si iustè excommunicatus non appellatur, sed excommunicationi acquevit.

Repondetur, dari nihilominus ei actionem, Gaufridus d. cap. sacro nu. 17, ubi etiam littera, Id quod ego prolixius in questionibus de viginti duum virali foro ostendi.

QUÆSTIO LXXXIII.

Romipetæ sibi in jus coram ordinatio vocentur, qualiter poterunt sibi consulere.

SUMMARIUM,

1. Romipetæ sunt exempti.
2. Exceptio dilatoria oriens posse item contestatum, opponi potest.
3. Exceptio dilatoria si reiciatur, potest appellari.
4. Executor de nullitate aut iniquitate sententia cognoscit.
5. Romipetæ excommunicari non potest.
6. Romipetarum infinitus numerus.

Eugenius quartus Pontifex Romipetas eximit ab omnimoda jurisdictione, ita ut neque personaliter, neque realiter in ius vocari possint coram qualicunque judice, neque etiam qualicumque sententia pulsari, dum Romanæ veniunt causarum aut negotiorum suorum gratia, prout nec quādiu Romæ earundem suarum causarum & negotiorum gratia moram trahunt ac inde recedunt, uti pleniū videre est ex eiusdem Eugenii extravagante, incip. divina de privilegiis in extravagantiis communibz.

Iaque si contingat quempiam Romipetani in jus vocari coram suo ordinatio, aut coram eodem habere item pendentem, queritur quibus remediis sibi possit consulere.

Respon-